

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 6C/408/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114241209
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrej Kekely
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2015:5114241209.2

Rozhodnutie

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudcom Mgr. Andrejom Kekelym v právnej veci navrhovateľa: H. O., B.. XX.XX.XXXX, X. XXX XX P. G. XXX, štátny občan SR, proti odporcovi: H. O., B.. XX.XX.XXXX, X. XXX XX P. G. XXX, štátny občan SR, o zvýšenie výživovacej povinnosti takto

rozhodol:

Odporca je počnúc dňom 23.12.2014 povinný prispievať na výživu navrhovateľa sumou 200,- eur mesačne so zročnosťou do konca kalendárneho mesiaca predchádzajúceho kalendárnemu mesiacu, za ktorý je povinný takto prispievať na výživu navrhovateľa.

Zameškané výživné za obdobie od 23.12.2014 do 31.07.2015 vo výške 437,42 eur je odporca povinný zaplatiť navrhovateľovi v 14-tich mesačných splátkach vo výške 30,- eur a poslednej 15-tej mesačnej splátke vo výške 17,42 eur, zročných spolu s bežným výživným, so zročnosťou prvej splátky spolu s bežným výživným, ktorého zročnosť nastane po právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšku návrh zamietá.

Týmto rozsudkom mení rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 4C/71/2010-73 zo dňa 16.06.2010, a to v časti určenia výživovacej povinnosti odporcu k navrhovateľovi.

Navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom na začatie konania zo dňa 22.12.2014 doručeným Okresnému súdu Žilina dňa 23.12.2014 domáhal vydania súdneho rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal odporcu platiť mu zvýšené výživné zo sumy 140, eur mesačne na sumu 240,- eur mesačne, a to s účinnosťou od podania návrhu na začatie konania na súde a ktorým by súd zmenil rozsudok Okresného súdu Žilina č. k. 30P/324/2009-119 zo dňa 24.03.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline spis. zn. 10CoP/44/2010 zo dňa 08.07.2010.

Návrh na začatie konania navrhovateľ skutkovo odôvodnil tým, že je synom odporcu a Q. O., B.. XX.XX.XXXX. Rozsudkom Okresného súdu Žilina č. k. 4C/71/2010 zo dňa 16.06.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 05.08.2010 a vykonateľnosť dňa 16.08.2010, bolo manželstvo jeho rodičov rozvedené. On, ako aj jeho súrodenci Y. O., B.. XX.XX.XXXX H. Q. O., B.. XX.XX.XXXX, boli zverení do osobnej starostlivosti matky s tým, že odporca bola zaviazaná prispievať na výživu Y. O. sumou 180,- eur mesačne, na navrhovateľa sumou 140,- eur mesačne a na Q. O. sumou 50,- eur mesačne. Súď súčasne upravil ich styk s odporcom. Rozsudkom Okresného súdu Žilina č. k. 30P/324/2009-119 zo dňa 24.03.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline spis. zn. 10CoP/44/2010 zo dňa 08.07.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 01.05.2010 a vykonateľnosť dňa 09.08.2010 sa súd

stotožnil s určeným výživným v konaní vedenom pod spis. zn. 4C/71/2010. V čase určenia vyživovacej povinnosti odporcu voči nemu bol žiakom základnej školy. Po úspešnom ukončení Strednej odbornej školy stavebnej v Žiline bol prijatý v školskom roku 2014/2015 na štúdium na Žilinskej univerzite v Žiline, Fakulte špeciálneho inžinierstva, do študijného programu bezpečnostný manažment. V súvislosti so zmenou pomerov na jeho strane, t. j. nástupu na bakalárske štúdium vzrástli jeho náklady na výživu, ktoré oproti poslednému určeniu vyživovacej povinnosti súvisia s dochádzkou do školy, t. j. Veľké Rovné - Žilina a späť., mesačne cestovné vo výške 50,- eur, vreckové, ktoré zahŕňa aj stravu počas dňa v škole mesačne 60,- eur, dobitie kreditu na telefóne mesačne 15,- eur, hygienické potreby 20,- eur mesačne, skriptá do školy 30,- eur mesačne, zakúpenie notebooku vo výške 560,- eur, oblečenie - letné cca 80,- eur a zimné cca 100,- eur. Vzhľadom k tomu, že pôsobí vo Futbalovom klube TJ Veľké Rovné, náklady na zakúpenie kopačiek predstavujú sumu 50,- eur za sezónu. Zvýšené náklady mal v poslednej dobe za ošetrovanie u stomatológa, ktoré predstavovali v roku 2013 sumu 69,30 eur a v roku 2014 sumu 173,90 eur. Ďalším jeho nákladom je poisťné na životné poistenie v Allianz- Slovenskej poisťovni, a. s. vo výške 25,50 eur mesačne, ktoré mu uhradza jeho matka. Ďalej navrhovateľ uviedol, že príjem odporcu predstavuje cca 900,- eur mesačne príjem jeho matky cca 430,- eur mesačne. Matka mu zabezpečuje stravovanie počas celého roka, ako aj celý chod domácnosti a osobnú starostlivosť o neho, ako aj o oboch súrodencov. Brat Y. O. ukončil štúdium na Žilinskej univerzite a odporca podal dňa 19.11.2014 návrh na zrušenie vyživovacej povinnosti voči nemu z dôvodu ukončenia školy a jeho samostatnosti, nakoľko jeho brat už pracuje od 01.11.2014. Odporca sa súčasne domáha i vrátenia výživného, a to aj napriek tomu, že jeho brat Y. nemal žiadny príjem a až v mesiaci decembri 2014 bude mať prvý príjem zo zárobkovej činnosti a ak by mu aj zaslal výživné, tak toto by mu určite vrátil. Ďalej navrhovateľ uviedol, že je pravdou, že odporcovi sa narodilo ďalšie dieťa z jeho terajšieho manželstva, a to T. O., B.. XX.XX.XXXX. V konaní vedenom na Okresnom súde Žilina pod spis. zn. 4C/35/2011, v ktorom sa jeho brat Jakub domáhal zvýšenia vyživovacej povinnosti odporcu voči nemu, súd v rozsudku uviedol, že odporca sa vyjadril tak, že na mal. T. O. vynakladá výživné vo výške 460,- eur mesačne. Od narodenia dieťaťa uplynuli už 4 roky, obaja rodičia, t. j. odporca a jeho manželka sú zamestnaní, navyše odporcovi odpadla povinnosť splácať leasingové splátky za automobil KIA Rio, ako i to, že vzhľadom na zamestnanie sa brata Jakuba je reálny predpoklad, že odporcovi zanikne vyživovacia povinnosť voči nemu. Taktiež je odporca so svojou manželkou od roku 2012 vlastníkom novopostaveného rodinného domu súp. č. XXX, ako i okolitých pozemkov, na ktoré má síce poskytnutý úver, avšak bez jeho predpokladu o možnosti splácania úveru, by sa určite nebol pustil do stavby rodinného domu, v ktorom žije so svojou rodinou. Navrhovateľ napokon uviedol, že je pravdou, že s odporcom nie je v úzkom kontakte, avšak ani odporca nevyvinul žiadne úsilie o ich osobné stretnutie, od roku 2010 mu neposkytol okrem výživného vo výške 140,- eur žiadne darčeky, pri akejkolvek príležitosti. Už samotné uvedenie náklady predstavujú značný peňažný obnos, pričom tento nezahŕňa peňažné prostriedky určené na pokrytie nákladov spojených aspoň s minimálnym kultúrnym a športovým vyžitím a tiež ani náklady spojené s jeho ošatením a nákupom stravy nezabezpečovanej študentskou jedálňou. Vychádzajúc zo špecifikácie aspoň časti jeho nákladov na uspokojovanie základných potrieb spojených so štúdiom na vysokej škole mimo miesta jeho trvalého pobytu mal navrhovateľ za to, že ním navrhované výživné v sume 240,- eur je vzhľadom k súčasným cenám spotrebných tovarov minimálne. Pri určení výšky vyživovacej povinnosti prihliadol aj na skutočnosť, že odporca má ďalšiu vyživovaciu povinnosť k maloletej dcére T. O., ktorá je však vo veku dieťaťa a teda nemá zatiaľ žiadne mimoriadne zvýšené náklady.

Odporca sa k návrhu na začatie konania písomne vyjadril podaním zo dňa 23.01.2015, v ktorom uviedol, že nesúhlasí so zvýšením výživného na sumu 240,- eur na plnoletého navrhovateľa. Má za to, že výživné 140,- eur, ktoré mu bolo určené súdom a posielal, je dostatočné. Nemá iba jeho, ale má ešte ďalšie dve deti ku ktorým si musí tak isto plniť vyživovaciu povinnosť. Keďže je dospelý môže si svoje nadštandardné potreby riešiť privyrobením si brigádne, ako mnoho mladých ľudí v jeho veku, ktorí tiež študujú. Nakoľko keď mu bolo určené prvé výživné, odvtedy sa uskutočnili viaceré podstatné zmeny, oženil sa a založil si novú rodinu, bol donútený riešiť nové bývanie a takéto zvyšujúce výživné by bolo pre neho neúnosné, nakoľko by nebol ďalej schopný platiť hypotéku, a mohlo by dôjsť, že by sa jeho nová rodina ocitla na ulici, čím by mohol prísť o svoje terajšie zamestnanie a nebol by schopný platiť ani terajšie výživné na navrhovateľa i maloletú Q. O. a postarať sa o svoju novú rodinu. Taktiež nesúhlasil s vyjadreniami navrhovateľa, že ako otec nevyvinul žiadne úsilie o stretnutie alebo výchovu svojich detí. V minulosti, keď im kúpil darčeky, tak mu ich podhodili, nekomunikujú s ním, odmietajú ho ako otca, nezdravia ho a vôbec ich ako otec nezaujíma. Keď ho stretnú, tak sa mu snažia vyhýbať, správajú sa voči nemu arogantne, ako k cudziemu človeku, doslova ho nenávidia, podľa nich ako otec nemá žiadne

pravá, ale len povinnosti voči nim. Keby deti prišli za ním a komunikovali by s ním o ich potrebách, určite by sa snažil pomôcť im, ako by vedel. Je pravdou, že podal návrh na zrušenie vyživovacej povinnosti voči najstaršiemu synovi Y. O., kde podal tiež opravu návrhu a nedomáha sa vrátenia už zaplateného výživného. Nie je však pravdou, že by najstarší syn nezobral peniaze na výživu a vrátil by mu ich. Náhodne sa dozvedel, že dobrovoľne nedokončil štúdium na vysokej škole a zamestnal sa. Sám od seba ho o ničom neinformoval. Taktiež nie je pravda, že matka detí Q. O. ťahá celú domácnosť sama. Jej príjem zo zamestnania je okolo 500,- eur, žije s deťmi u svojich rodičov, stará sa o maloletú Q. O., na ktorú jej prispieva od januára 80,- eur a dospelého navrhovateľa 140,- eur. S matkou Q. O. v jednej domácnosti žije i jej dlhoročný partner, ktorý je zamestnaný a tiež dospelý syn Y. O., ktorý je taktiež zamestnaný. Je pravdepodobné, že na každodenný chod domácnosti spojení s bývaním prispievajú spoločne. S počiatku s jeho novou rodinou bývali u manželkinho strýka v podnájme, kde boli asi dva roky. Dom, v ktorom boli v podnájme mal troch vlastníkov. Zlá situácia ich donútila, že z uvedeného podnájmu museli odísť nakoľko boli oslovení jedným vlastníkom, aby odkúpili časť uvedenej nehnuteľnosti, za ktorú požadoval sumu 30.000,- eur. Od ponuky museli odstúpiť, nakoľko uvedená nehnuteľnosť bola v zlom technickom stave, bola stará a ďalšia nevyhnutná investícia do opravy obydľia by predstavovala podstatne väčšie náklady, ako mohli zvládnuť. S manželkou museli urýchlene začať riešiť bývanie pre nich a ich deti. Na podnájom bytu nemali peniaze, keďže mesačný nájom 2-izboveho bytu predstavoval sumu okolo 500,- až 600,- eur bez energií. Jeho manželka T. O. v tom čase nebola zamestnaná, bola na materskej. Podľa navrhovateľa mali ísť s rodinou bývať asi pod most, alebo ísť bývať na ulicu. V tom čase im pomohla jeho matka Q. O., ktorá im predala svoju časť pozemku a druhu časť kúpili od jej bratrancov, ktorí boli spoluvlastníkmi uvedeného pozemku. Peniaze na pozemok im požičal manželkin otec, ktorému peniaze vrátili po vybavení hypotekárneho úveru z ČSOB, a. s. Na uvedenom pozemku a z požičaných peňazí z banky s manželkou svojpomocne postavili malý drevodom, aby mali kde s deťmi bývať. Uvedený úver sa skladá z hypotekárneho úveru a spotrebného úveru na bývanie v sume okolo 350,- eur mesačne. Jeho priemerný mesačný plat za rok 2014 činí okolo 861,- eur. Má vyživovaciu povinnosť na maloleté dieťa, a to T. O., B.. XX.XX.XXXX. Ďalej má vyživovaciu povinnosť z predchádzajúceho manželstva na maloletú Evu Tarabíkovú, nar. 27.05.2000, na ktorú mu bolo určené súdom výživné vo výške 50,- eur. Keď mu bola zrušená ďalšia vyživovacia povinnosť na plnoletého syna Y., nar.30.12. 1991, na ktorého platil 180,- eur, posielala dobrovoľne od januára 2015 sumu 80,- eur na maloletú Q. O.. Jeho manželka T. O. je zamestnaná a jej plat je okolo 500,- eur. Z prvého manželstva má dve maloleté dcéry, a to U. Š. a T. Š., ktoré má súdom zverené do osobnej starostlivosti a ktoré žijú s nimi. Spoločne majú dcéru T. O.Í.. Na dcéry z prvého manželstva má ich otec prispievať spolu na obe deti sumu 150,- eur mesačne, avšak od júla 2010 na deti neplatí, pričom manželka bola nútená podať na bývalého manžela exekučné vymáhanie, ktoré stále pretrváva, otec na deti stále neplatí. Taktiež má jeho manželka záväzok, z predchádzajúceho manželstva a to ako spoludlžník spotrebného úveru, bývalý manžel prestal platiť na deti výživu a prestal platiť i uvedený úver vo VÚB, a. s., ktorý musela začať platiť jeho manželka ako spoludlžník od marca 2014, pričom splátka pretrváva sumou 200,- eur každý mesiac. Ďalej odporca uviedol svoje výdavky: výživné na deti: navrhovateľ 140,- eur, Q. 80,- eur, spolu 220,- eur mesačne, náklady na maloletú dcéru T. 50,- eur mesačne, splátky hypotéky v ČSOB, a. s. 263,02 eur mesačne, splátky spotrebného úveru v Prima Banke Slovensko, a. s. 80,- eur mesačne, náklady na vykurovanie domu (drevo+ uhlie) 1.150,- eur ročne, elektrina 50,- eur mesačne, voda okolo 100,- eur ročne, komunálny odpad 105,- eur ročne, daň z nehnuteľností 22,92 eur ročne, poisťné na poisťenie zamestnávateľovi 16,- eur ročne, doprava do zamestnania a stravné lístky od zamestnávateľa 100,- eur mesačne, výdavky na telefón (je viazaný zmluvou, ktorá sa nedá zrušiť) pričom ho potrebujem i k svojej práci 35,- eur mesačne, zákonná poisťka na automobil 86,- eur ročne, poisťné za poisťenie domu 61,- eur ročne, náklady na každodenné potreby pre domácnosť, pre celú rodinu (strava, hygiena) minimálne 350,- eur mesačne. Výdavky jeho manželky sú: úverová splátka z predchádzajúceho manželstva vo VÚB, a. s. 200,- eur mesačne, doprava do zamestnania a stravné lístky od zamestnávateľa 100,- eur mesačne, výdavky na telefón 25,- eur mesačne, doprava pre deti do ZŠ a školské krúžky a kultúrne a súťažné podujatia 75,- eur mesačne, ošatenie, obuv a hygienu pre maloleté deti minimálne 200,- eur sezónne. Nakoľko ich spoločné výdavky presahujú ich príjmy, často krát sú nútený požičať si peniaze od rodiny, alebo známych, ktoré samozrejme musia potom vrátiť. V budúcnosti, keď bude mať viac finančných prostriedkov je ochotný navrhovateľovi finančne pomôcť, ale chcel by aj od neho, aby sa ku nemu správal slušne, úctivo ako sa k otcovi patrí. Napokon odporca žiadal návrh na začatie konania v celom rozsahu zamietnuť.

Súd vec prejednal za účasti oboch účastníkov na pojednávaniach dňa 20.06.2015 a dňa 07.07.2015, pričom dňa 07.07.2015 zároveň vo veci verejne vyhlásil tento rozsudok.

Navrhovateľ v konaní zotrval na návrhu v plnom rozsahu. Vo svojej výpovedi ako účastníka konania (§ 131 O.s.p.) uviedol, že poukazuje na to, že výživné bolo naposledy určované ešte, keď bol na základnej škole. Toho času má zvýšené výdavky z dôvodu dopravy za účelom návštevy vysokej školy, pričom si rovnako musí zakupovať skriptá. Taktiež potrebuje určité peňažné prostriedky na svoje športové a kultúrne aktivity, napr. na návštevu kina a pod. Na otázku súdu, aby bližšie špecifikoval, v akom rozsahu došlo k zmene výdavkov spojených s uhrádzaním jeho odôvodnených potrieb oproti času, kedy bolo naposledy určované výživné odporcu voči nemu, navrhovateľ uviedol, že pokiaľ sa týka dopravy, tieto výdavky sa pohybujú vo výške cca 60,- až 70,- eur mesačne, pričom do školy musí cestovať jednak prímestskou dopravou a jednak v rámci Žiliny aj MHD, pričom jednosmerný lístok z Veľkého Rovného do Žiliny je v cene 0,80 eur. Pokiaľ sa týka MHD, zakupuje si lístky v hodnote 0,45 eur za jednu jazdu. Výučbu má celý týždeň. Pokiaľ sa týka jeho výdavkov spojených so študijnou literatúrou, teda s nákupom skript, tieto sú za semester vo výške maximálne 100,- eur. Z hľadiska výdavkov na stravovanie sa mu tieto zvýšili, keďže je už oproti predchádzajúcemu obdobiu starší. Rovnako sa mu zvýšili aj výdavky na sezónne oblečenie. Pokiaľ sa týka stravovania, udáva, že 2 až 3 krát do týždňa sa stravujem v menze, pokiaľ má dlhšie vyučovanie, pričom cena jedného obedu stojí 1,20 eur.

Odporca v konaní rovnako zotrval na svojom písomnom vyjadrení k návrhu na začatie konania, pričom k tomuto doplnil, že pokiaľ ide o maloletú dcéru Q. O., hoci, ako písomne uviedol, že začal platiť zvýšené výživné vo výške 80,- eur, toto mu však nevychádzalo, a preto je schopný naďalej platiť výživné na túto len v určenej výške 50,- eur. Na pojednávaní dňa 20.06.2015, ako aj 07.07.2015 odporca deklaroval, že by veľmi chcel, aby sa navrhovateľovi podarilo doštudovať a ak to bude možné, pomôcť mu aj finančne. Rovnako by chcel, aby sa zblížili.

Súd tak vo veci vykonal dokazovanie oboznámením s listinným dôkazmi produkovanými účastníkmi a výsluchom navrhovateľa.

Okresný súd Žilina rozsudkom č. k. 30P/324/2009-119 zo dňa 24.03.2010 (na č. I. 119 pripojeného spisu Okresného súdu Žilina spis. zn. 30P/324/2009), ktorý podľa doložky na nej vyznačenom nadobudol právoplatnosť dňa 09.08.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 10CoP/44/2010-176 zo dňa 08.07.2010, zaviazal odporcu prispievať na výživu Y. O., B.. XX.XX.XXXX výživným vo výške 180,- eur mesačne, (v tom čase) maloletého navrhovateľa výživným vo výške 140,- eur mesačne a maloletej Q. O., B.. XX.XX.XXXX výživným vo výške 50,- eur mesačne, a to s účinnosťou od 01.11.2009 vždy do 15. dňa v mesiaci vopred. Nedoplatok na výživnom za obdobie od 01.11.2009 do 31.03.2010 na Y. O. vo výške 590,- eur povolil odporcovi splácať v mesačných splátkach po 15,- eur spolu s bežným výživným pod následkom straty výhody splátok počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku a nedoplatok na výživnom za obdobie od 01.11.2009 do 31.03.2010 na navrhovateľa vo výške 390,- eur povolil odporcovi splácať v mesačných splátkach po 15,- eur spolu s bežným výživným pod následkom straty výhody splátok počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku. Krajský súd v Žiline rozsudkom č. k. 10CoP/44/2010-176 zo dňa 08.07.2010 na odvolanie odporcu, ako aj matky maloletých Q. O. rozsudok Okresného súdu Žilina č. k. 30P/324/2009-119 zo dňa 24.03.2010 vo výrokoch o výživnom určenom odporcovi a nedoplatku na výživnom na Y. O. a navrhovateľa potvrdil. Okresný súd Žilina svoje rozhodnutie ohľadom určenej vyživovacej povinnosti odporcu k deťom odôvodnil tým, že z výsluchu matky Evy Tarabíkovej, nar. 25.07.1971 zistil, že s otcom (odporcom) detí nežijú v spoločnej domácnosti od 19.10.2009, kedy otec detí odišiel zo spoločnej domácnosti. V októbri 2009 jej dal finančné prostriedky na stravu. Od novembra jej posielal výživné 180,- eur, v mesiaci marec poslal 200,- eur. Matka býva s deťmi v rodinnom dome, ktorý je vo vlastníctve jej rodičov. V dome majú samostatné bývanie. Za elektrinu platí mesačne 135,- eur, za uhlie platila okolo 500,- eur za rok. Kúpovala práčku, ktorú spláca vo výške 10,- až 20,- eur mesačne, platí si životnú poisťku vo výške 21,- eur mesačne. Nie je vlastníčkou žiadnych nehnuteľností, spoločne s otcom kupovali auto na leasing, toto užíva otec. H. je žiakom 9. ročníka základnej školy, chodí na futbalový krúžok, zakupovala mu kopačky. Výdavky má v súvislosti so stravou, ošatením, so školou. Q. je žiačkou 4. ročníka základnej školy, v školskej jedálni sa stravuje 1-krát do týždňa, pretože vtedy má tanečný krúžok a nestihne sa domov prísť najesť. Výdavky má v súvislosti so stravou a ošatením. Za tanečný krúžok sa platí 80,- eur za rok. Z výsluchu otca na pojednávaní súd zistil, že býva u svojej matky prispieva jej na stravu a bývanie 100,- eur mesačne. Spoločne s matkou kupovali počítač, ktorý bude splácať ešte asi 3 mesiace, splátka je vo výške 40,- eur. Asi pred rokom kupoval fotoaparát, ktorý užíva a tento spláca po 40,- eur. Deťom platí poisťky spolu vo výške 15,- eur. Spolu s matkou brali pôžičku zo splátkovej karty Quatro vo výške 30.000,- Sk, ktorá bola použitá na opravy rodinného domu, túto spláca 40,- eur mesačne. Auto kupovali na leasing

a spláca ho v splátkach po 206,- eur mesačne. Do práce chodíva autom s kolegom, cestovné je 2.000,- Sk za benzín, za telefón platí 50,- eur. Pokiaľ žili s matkou v spoločnej domácnosti, dával jej peniaze na čo potrebovala. Dňa 19.10.2009 odišiel zo spoločnej domácnosti. Čo sa týka majetkových pomerov, od svokrovcov dostali s matkou časť pozemku. Okrem toho nie je vlastníkom žiadnych nehnuteľností, ani hnutelných vecí väčšej hodnoty. Auto spláca na leasing. Je pravdou, že má priateľku, ku ktorej chodíva približne 4 krát do týždňa, kde sa u nej stravuje. Zo správy zamestnávateľa matky Slovenská pošta, a. s. súd zistil, že priemerný mesačný čistý zárobok matky za obdobie január až november 2009 predstavoval sumu 411,77 eur. Zo správy zamestnávateľa otca Krajské riaditeľstvo policajného zboru Žilina súd zistil, že priemerný mesačný čistý zárobok otca za obdobie júl až november 2009 predstavoval sumu 938,16 eur. Súd tak uzavrel, že na základe vykonaného dokazovania určil výživné na Y. vo výške 180,- eur mesačne, na maloletého H. vo výške 140,- eur mesačne a maloletú Q. vo výške 50,- eur mesačne, s účinnosťou od 01.11.2009, teda od času ako rodičia nežijú v spoločnej domácnosti, keďže vzhľadom na rozdielne tvrdenia rodičov nemal jednoznačne preukázané, že v mesiaci október otec na výživu detí vôbec neprispel. Otec odišiel zo spoločnej domácnosti dňa 19.10.2009, pričom matka uviedla, že v októbri jej otec dal peniaze na stravu. Pri určení výšky výživného súd vychádzal z možností a schopností rodičov. Matka je zamestnaná, jej priemerný mesačný čistý zárobok predstavuje 411,77 eur, otec je zamestnaný a jeho čistý zárobok predstavuje 938,16 eur. Určené výživné zodpovedá odôvodneným potrebám detí vzhľadom k možnostiam a schopnostiam otca, s prihliadnutím na jeho nevyhnutné výdavky týkajúce sa príspevku do spoločnej domácnosti a na bývanie. Čo sa týka ostatných výdavkov, splátka za fotoaparát, pôžička zo splátkovej karty Quatro, poplatok za telefón, treba poukázať na to, že výživné má prednosť pred inými výdavkami, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. Súd poukazuje na to, že oprávnené potreby detí závisia od veku, zdravotného stavu a medzi odôvodnené potreby nepatria len pravidelné mesačné výdavky, ale aj náhodné výdavky, ktoré súvisia napr. s rekreačnými pobytmi dieťaťa. Výživné pre dieťa slúži nielen na uspokojovanie všetkých jeho odôvodnených potrieb (jedlo ošatenie, obuv, bývanie atď.) ale aj ďalších odôvodnených potrieb dôležitých pre výchovu a vývoj dieťaťa (vzdelávanie, príprava na povolanie, kultúrne, športové, rekreačné potreby a pod.). Je povinnosťou obidvoch rodičov venovať všetky sily k čo najoptimálnejšiemu zaisteniu výživy a ďalších potrieb svojho dieťaťa podľa svojich faktických schopností a možností. Každý rodič má v prvom rade zabezpečiť výživu dieťaťa a až následne má právo využiť zostávajúce finančné prostriedky na uspokojenie svojich potrieb. Matka si plní svoju vyživovaciu povinnosť formou osobnej starostlivosti a uspokojovaním bytových potrieb detí. Časť odôvodnených potrieb detí je možné uhradiť z rodinných prídavkov, ktoré sú deťom vyplácané.

Okresný súd Žilina rozsudkom č. k. 4C/71/2010-73 zo dňa 16.06.2010 (na č. I. 73 pripojeného spisu Okresného súdu Žilina spis. zn. 4C/71/2010), ktorý podľa doložky na nej vyznačenom nadobudol právoplatnosť dňa 05.08.2010, rozviedol manželstvo odporcu a Q. O., B.. XX.XX.XXXX uzavreté dňa 17.08.1991 vo Veľkom Rovnom. Zároveň zveril (v tom čase) maloletého navrhovateľa a maloletú Q. O., B.. XX.XX.XXXX na čas po rozvode do osobnej starostlivosti matky Q. O.. Odporcu zaviazal platiť výživné na maloletého navrhovateľa vo výške 140,- eur mesačne a na maloletú Q. O. vo výške 50,- eur mesačne so zročnosťou vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky maloletých Q. O.. Svoje rozhodnutie ohľadom určenej vyživovacej povinnosti odporcu k deťom na čas po rozvode odôvodnil tak, že pokiaľ ide o skutkový stav vychádzal z výpovede otca, že jeho mesačný príjem predstavuje 900,- eur mesačne v čistom. Platí leasing na auto vo výške 210,- eur mesačne už 2,5 roka a bude ešte platiť 3,5 roka. Svojej matke platí za bývanie a stravu 100,- eur mesačne. Spláca pôžičku z Quatra karty vo výške 30,- eur mesačne, ktorú si vzal počas spolužitia s matkou na opravu chalupy a na zakúpenie dreva. Musel si toho času zobrať pôžičku od VÚB, a. s. vo výške 1.500,- eur, pretože mal dlhy a nemohol zo svojho príjmu vyžiť. Pôžičku spláca splátkou vo výške 45,- eur mesačne. Spláca tiež ďalšiu pôžičku v celkovej výške 500,- eur, ktorú použil na zakúpenie fotoaparátu z Quatro, spláca ju splátkou v sume 38,- eur mesačne. Ďalej spláca pôžičku, ktorú si vzal vo výške 1.000,- eur z Odborového zväzu polície počas spolužitia s manželkou, a to splátkou vo výške 66,- eur mesačne. Nespomenul si, načo bola pôžička použitá. Ďalej platí stavebné sporenie 15,- eur mesačne, ktoré si vzali s manželkou na prestavbu svokrinej chalupy. Uvedené záväzky nadobudol ešte počas spolužitia s manželkou. Za telefón platí 50,- eur mesačne. Za stravné lístky v práci zaplatí 30,- eur mesačne a na cestovné do práce vynakladá 70,- eur mesačne. Do práce sa prepravuje autom, nakoľko má nepravidelný pracovný čas. Spoločne s kolegom sa v použití auta striedajú. Platí ročne havarijnú poisťku 9.000,- Sk a zákonnú 4.000,- Sk. Býva u priateľky, ktorej tiež prispieva na stravu sumou 50, až 70,- eur. U priateľky v zime zakúpil drevo, načo vynaložil sumu 500,- eur. Ďalej súd vychádzal z výpovede matky, že maloletý navrhovateľ bude od budúceho školského roka navštevovať strednú školu. Ona

je zamestnaná ako poštová doručovateľka a jej priemerný mesačný príjem predstavuje sumu 411,77 eur. Ďalej matka poprela tvrdenia otca, že z pôžičiek, ktoré si vzal, sa zakupovali potrebné veci do domácnosti. Finančné prostriedky z týchto pôžičkových kariet používal výlučne pre svoje milenky a keď ho žiadala, aby do domácnosti kúpil hrnce, nikdy na to nemal peniaze. Práčku si musela kúpiť z úveru z Poštovej banky. Pokiaľ otec zakúpil z pôžičky fotoaparát, tento zakúpil bez jej súhlasu, pretože doma majú ešte jeden fotoaparát. Otec si vždy kúpil, čo chcel. Podľa jej názoru by otec nemal mať iné pôžičky, len v súvislosti so zakúpením auta. Pokiaľ si zobral pôžičku od polície, táto bola použitá na oslavu jeho narodenín, za ktoré finančné prostriedky si kúpil alkohol a peniaze neboli použité do domácnosti. Otec do domácnosti nikdy nič nekupoval, deti do súčasnosti spávajú na starých posteliach. Keď chcela kúpiť deťom posteľ, otec kúpil radšej vežu. Tiež zistila, že poisťky, ktoré boli založené deťom, nie sú zo strany otca ďalej platené a tento ich chce zrušiť. Ďalej uviedla, že býva s deťmi v rodinnom dome s jej rodičmi, majú však každý samostatnú domácnosť. Vynakladá na kúrenie ročne 55,- eur, za elektrinu zaplatí mesačne 118,- eur, na platby za telefóny svoj a detí vynaloží 70,- eur mesačne. Na oblečenie pre deti vynakladá 30,- eur mesačne, na internet 20,- eur mesačne. Kúpuje hygienické potreby za 15,- eur mesačne. Na zakupovanie stravy pre ňu a tri deti vynakladá mesačne sumu 356,- eur. Plnoletý syn Jakub navštevuje školu v Žiline a poskytuje mu 50,- eur mesačne ako vreckové. Súčasne uviedla, že je na účte v Poštovej banke, a. s. v debete 30.000,- Sk, za čo platí vysoký úrok 15 %. Požičiavajú jej finančné prostriedky rodičia. Mesačne vynaloží sumu 40,- eur na pohonné hmoty do staršieho motorového vozidla vo vlastníctve jej rodičov, ktoré používajú na nákupy. Ďalej mesačne zaplatí 15,- eur na krmivo pre psa. Na športové vyžitie detí - návštevy plavárne vynakladá 15,- eur mesačne. Za zakúpenie okuliarov pre syna H. zaplatila 116,- eur, za kopačky 60,- eur, za topánky 60,- eur. Ďalej vynaložila 15,- eur na lieky, keď boli deti choré. Pravidelne však nevynakladá žiadne finančné prostriedky na zakúpenie liekov pre deti. Maloletá Q. navštevuje tanečný krúžok, za ktorý platí 80,- eur ročne, v súvislosti s tým jej zakúpila aj šaty za 15,- eur. Maloletá sa stravuje v školskej jedálni jedenkrát týždenne, načo mesačne vynaloží 3,- eur. Maloletý H. sa v škole nestravuje. Deti chodia s školou na výlety, na zaplatenie ktorých si však bola nútená finančné prostriedky požičať, pretože otec jej výživné neposlal. Súčasne súd uviedol, že z potvrdenia zamestnávateľa otca OR PZ v Žiline zo dňa 23.04.2010 zistil, že priemerný mesačný príjem otca za obdobie od apríla 2009 do decembra 2009 bol vo výške 940,17 eur a za obdobie od januára 2010 do marca 2010 vo výške 863,30 eur. Zo správy zamestnávateľa otca zo dňa 25.05.2010 zistil, že čistá mzda otca v apríli 2010 bola vo výške 1.132,21 eur. Zo správy zamestnávateľa matky Slovenskej pošty a.s. zo dňa 29.04.2010 súd zistil, že čistý priemerný mesačný príjem matky za obdobie od apríla 2009 do marca 2010 bol vo výške 479,73 eur. Zo správy kolízneho opatrovníka maloletých zo dňa 29.04.2010 zistil, že do 05.11.2009 rodičia s deťmi bývali v spoločnej domácnosti - v rodinnom dome na adrese P. G. - G. XXX. V prednej časti domu bývajú rodičia matky, ktorí sú poberatelia starobných dôchodkov. V prístavbe rodinného domu pozostávajúcej z obývacej izby a kuchyne t. č. býva už iba sama matka s maloletými deťmi. V podkroví domu je zariadená spálňa, ktorá slúži výlučne pre potreby matky. Domácnosť je vybavená potrebným nábytkom, udržiavaná v poriadku a čistote. Vykurovanie je elektrické. Súd uzavrel, že z vykonaného dokazovania mal preukázané, že rodičia majú vyživovaciu povinnosť voči deťom pochádzajúcim z ich manželstva, a to voči plnoletému Y. O.W., B.. XX.XX.XXXX a voči maloletým deťom H. O. H. Q. O., B.. XX.X.XXXX. O vyživovacej povinnosti otca voči maloletým rozhodol v zmysle návrhu kolízneho opatrovníka maloletých a určil vyživovaciu povinnosť otca voči maloletému H. vo výške 140,- eur mesačne a maloletej Q. vo výške 50,- eur mesačne. Pokiaľ otec žiadal, aby jeho vyživovacia povinnosť voči maloletému H. bola upravená vo výške 100,- eur mesačne a matka žiadala, aby bola vyživovacia povinnosť otca upravená vo výške 180,- eur mesačne na maloletého H. a 90,- eur mesačne na maloletú Q., súd mal z vykonaného dokazovania preukázané, že navrhovaná úprava vyživovacej povinnosti otca voči maloletým nezodpovedá v konaní preukázaným príjmom otca a skutočným výdavkom vynakladaných na uspokojenie potrieb maloletých detí. Pokiaľ otec tvrdil, že spláca pôžičku za fotoaparát zo splátkovej karty Quatro a ďalšie pôžičky, uhrádza poplatky za telefón, platí splátky za leasing osobného motorového vozidla, súd na tieto výdavky otca neprihliadol, nakoľko sa nejedná o výdavky, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť a výživné má prednosť pred ostatnými výdavkami. Pokiaľ otec tvrdil, že z týchto pôžičiek vzniknutých za trvania spolužitia s matkou boli zakupované veci do domácnosti, tieto tvrdenia otca v konaní preukázané neboli, otec žiadne relevantné dôkazy nepredložil. Matka si svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletým plní formou osobnej starostlivosti a uspokojovaním bytových potrieb detí. Pri určení vyživovacej povinnosti otca voči maloletým vychádzal súd zo schopností a možností otca, oprávnených potrieb maloletých detí, ako i zo schopností a možností matky. V konaní bolo preukázané, že otec maloletých je schopný svojou prácou a vlastným pričinením si zabezpečiť ako vlastnú výživu, ako i výživu maloletých detí pochádzajúcich z manželstva účastníkov. Na výdavky otca, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť súd neprihliadal, nakoľko prioritne si rodičia musia plniť vyživovaciu

povinnosť voči maloletým deťom. Pokiaľ i otec na odôvodnenie svojho návrhu na určenie vyživovacej povinnosti voči maloletým deťom uvádzal, že očakáva narodenie dieťaťa so svojou terajšou partnerkou v septembri 2010, vzhľadom na zásadu ustanovenú v § 154 ods. 1 O.s.p., že pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia, súd na túto skutočnosť neprihliadal.

Okresný súd Žilina rozsudkom č. k. 40C/144/2014-34 zo dňa 09.01.2015 (na č. l. 34 pripojeného spisu Okresného súdu Žilina spis. zn. 40C/144/2014), ktorý nadobudol podľa doložky na nej vyznačenej právoplatnosť dňa 19.01.2015, zrušil vyživovaciu povinnosť odporcu voči Y. O.Í., B.. XX.XX.XXXX naposledy určenú rozsudkom Okresného súdu Žilina č. k. 30P/324/2009-119 zo dňa 24.03.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 10CoP/44/2010-176 zo dňa 08.07.2010, právoplatného dňa 09.08.2010, a to s účinnosťou od 01.10.2014.

Z potvrdenia Žilinskej univerzity v Žiline, Fakulty špeciálneho inžinierstva zo dňa 15.07.2014 (na č. l. 4 spisu) mal súd preukázané, že navrhovateľ mal byť v akademickom roku 2014/2015 študentom 1. ročníka denného bakalárskeho štúdia v študijnom programe bezpečnostný manažment, pričom akademický rok trvá od 01.09.2014 do 31.08.2015 so zápisom dňa 01.09.2014. Vzhľadom k tomu, že odporca skutkové tvrdenia navrhovateľa o tom, že je študentom uvedenej vysokej školy aj v čase rozhodovania súdu, nepoprel, súd vychádzal z toho, že toto skutkové tvrdenie odporcu je medzi účastníkmi nesporné.

Z potvrdení o zaplatení ceny za úkony zdravotnej starostlivosti vystavených Stomatologickým centrom s. r. o. v roku 2013 a v roku 2014 pred podaním návrhu na začatie konania na súde (na č. l. 5 a 6 spisu) mal súd za preukázané, že navrhovateľ vynaložil na zdravotnú starostlivosť v odbore stomatológia v roku 2013 celkovo sumu 69,30 eur a v roku 2014 celkovo sumu 173,90 eur.

Z oznámenia o uzavretí manželstva Matričného úradu Obce Veľké Rovné zo dňa 02.09.2010 (na č. l. 30 spisu) vyplýva, že odporca dňa 02.09.2010 uzavrel vo Veľkom Rovnom manželstvo s T. Š., G.. X. B.. XX.XX.XXXX, ktorá uzavretím manželstva prijala priezvisko O..

Z rodného listu maloletej T. O., B.. XX.XX.XXXX (na č. l. 31 spisu) vyplýva, že ako otec je zapísaný odporca a ako matka T. O., B.. XX.XX.XXXX.

Podľa potvrdení pre klienta vystavených Poštovou bankou, a. s. (na č. l. 35 spisu) boli vykonané vklady hotovosti na bankový účet č. XXXXXXXX vedený v Poštovej banke, a. s.: dňa 09.10.2014 vo výške 50,- eur, dňa 11.11.2014 vo výške 50,- eur, dňa 12.12.2014 vo výške 50,- eur a dňa 13.01.2015 vo výške 80,- eur. Súd považoval za medzi účastníkmi nesporné skutkové tvrdenie odporcu, že týmito úhradami si plnil vyživovaciu povinnosť k maloletej Q. O..

Podľa potvrdenia Ministerstva vnútra SR, Centra podpory Žilina zo dňa 20.01.2015 (na č. l. 85 spisu) dosiahol odporca v období od januára 2014 do decembra 2014 priemerný čistý plat vo výške 926,35 eur (vrátane vyplatenej náhrady za DN) s daňovým bonusom vo výške 64,23 eur mesačne.

Dodávateľ Y. L. faktúrou č. 74/2014 zo dňa 09.11.2014 (na č. l. 86 spisu) fakturoval odporcovi sumu 621,- eur za dodanie palivového dreva 13,8 m³ celkovo sumu 621,- eur.

Stredoslovenská energetika, a. s. rozpisom preddavkových platieb za dodávku a distribúciu elektriny zo dňa 20.11.2013 (na č. l. 88 spisu) predpísala odporcovi preddavkové platby za dodávku a distribúciu elektriny za obdobie od 01.12.2013 do 31.03.2014 vo výške 50,- eur mesačne.

Obec Veľké Rovné faktúrou č. 2013000134 zo dňa 13.01.2014 (na č. l. 89 spisu) fakturovala odporcovi so splatnosťou dňa 28.01.2014 za dodávku pitnej vody 79 m³ z obecného vodovodu sumu 56,88 eur. Podľa pripojeného príjmového pokladničného dokladu Obce Veľké Rovné zo dňa 10.03.2014 (na č. l. 89 spisu) prijala Obec Veľké Rovné platbu vo výške 56,88 eur ako úhradu faktúry č. 2013000134.

Podľa príjmového pokladničného dokladu Obce Veľké Rovné zo dňa 03.12.2014 (na č. l. 90 spisu) prijala Obec Veľké Rovné od odporcu platbu vo výške 28,96 eur ako úhradu faktúry č. 113/14 „voda“ 1. splátka.

Podľa potvrdení vystavených Obcou Veľké Rovné č. 8026593 zo dňa 10.03.2014 a č. U 0006166 zo dňa 03.12.2014 (na č. l. 91 spisu) prijala Obec Veľké Rovné od odporcu dňa 10.03.2014 platu vo výške

52,50 eur titulom TKO IV. Q. 13 + I. Q. 14 a dňa 03.12.2014 platbu vo výške 52,50 eur titulom TKO III. + IV. Q. 2014.

Obec Veľké Rovné rozhodnutím č. 1635/2014 zo dňa 23.04.2014 vyrubila za rok 2014 odporcovi daň z nehnuteľnosti vo výške 16,92 eur (z toho za pozemky daň 9,87 eur a za stavbu daň 7,05 eur) a daň za psa vo výške 6,- eur.

Podľa poštového poukazu na účet - podacieho lístka zo dňa 09.01.2015 (na č. I. 94 spisu) odporca uhradil spoločnosti Kooperativa poisťovňa, a. s. VIG sumu 42,96 eur. Keďže navrhovateľ nenamietal skutkové tvrdenie odporcu, že týmto mala byť uhradená polročná splátka poisťného na povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla odporcu, súd vychádzal z tohto tvrdenia odporcu, ako medzi účastníkmi nesporného.

Podľa e-poukazu na úhradu zo dňa 10.02.2014 (na č. I. 94 spisu) bola na č. účtu 20135711 uhradená suma 15,40 eur. Keďže navrhovateľ nenamietal skutkové tvrdenie odporcu, že týmto malo byť uhradené poisťné u zamestnávateľa odporcu, súd vychádzal z tohto tvrdenia odporcu, ako medzi účastníkmi nesporného.

Podľa príjmového pokladničného dokladu Slovak Telekom, a. s. zo dňa 19.01.2015 (na č. I. 94 spisu) prijala táto spoločnosť úhradu vo výške 60,62 eur, a to na doklad č. 7412061344. Keďže navrhovateľ nenamietal skutkové tvrdenie odporcu, že týmto mala byť uhradená cena poskytnutých verejných telekomunikačných služieb, súd vychádzal z tohto tvrdenia odporcu, ako medzi účastníkmi nesporného.

Podľa poštového poukazu na účet - podacieho lístka zo dňa 21.02.2013 (na č. I. 95 spisu) odporca uhradil spoločnosti ČSOB poisťovňa, a. s. sumu 61,07 eur. Keďže navrhovateľ nenamietal skutkové tvrdenie odporcu, že týmto malo byť uhradené poisťné za dom odporcu, súd vychádzal z tohto tvrdenia odporcu, ako medzi účastníkmi nesporného.

Podľa potvrdenia ČSOB, a. s. o vklade hotovosti zo dňa 11.04.2014 (na č. I. 95 spisu) odporca vložil na bankový účet č. 255013073/7500 sumu 61,07 eur. Keďže navrhovateľ nenamietal skutkové tvrdenie odporcu, že týmto malo byť uhradené poisťné za dom odporcu na rok 2014, súd vychádzal z tohto tvrdenia odporcu, ako medzi účastníkmi nesporného.

Podľa potvrdenia Československej obchodnej banky, a. s. zo dňa 21.01.2015 (na č. I. 36) má odporca v tejto banke poskytnuté: hypotekárny úver č. 205075 vo výške 27.907,50 eur s končnou splatnosťou 15.02.2036 a s mesačnou splátkou 165,69 eur a hypotekárny úver č. 232775 vo výške 15.849,09 eur s končnou splatnosťou 17.09.2035 a mesačnou splátkou 97,33 eur.

Zo zmluvy uzavretej medzi Prima bankou Slovensko, a. s. ako bankou a odporcom ako dlžníkom dňa 13.11.2012 (na č. I. 37 spisu) vyplýva, že sa banka zaviazala odporcovi poskytnúť bezúčelový úver vo výške 5.000,- eur s úrokovou sadzbou 15,9 % ročne, ktorý sa odporca v prípade čerpania úveru zaviazal splácať v splátkach vo výške 83,30 eur mesačne so splatnosťou prvej splátky dňa 20.11.2012 a splatnosťou poslednej 120-tej splátky dňa 20.10.2022.

Spoločnosť EOS KSI Slovensko, s. r. o. listom zo dňa 22.10.2013 adresovaným manželke odporcu T. O. (na č. I. 44 spisu) vyzvala zastupjúc VÚB, a. s. ako veriteľom manželku odporcu ako spoludlžníka na úhradu sumy 4.564,31 eur najneskôr do 01.11.2013 z titulu neuhradeného spotrebného úveru. Spoločnosť EOS KSI Slovensko, s. r. o. ďalej listom zo dňa 17.03.2014 adresovaným manželke odporcu (na č. I. 41 spisu) zaslalo manželke odporcu ako spoludlžníkovi dlžníka Y. Š. návrh dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky VÚB, a. s. v splátkach. Dňa 23.03.2014 uzavrela manželka odporcu s VÚB, a. s. dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach (na č. I. 42 spisu), ktorou manželka odporcu uznala ako spoludlžník čo do dôvodu a výšky záväzkov voči VÚB, a. s., ktorý vznikol na základe zmluvy č. 806411200308 zo dňa 27.03.2008. Celková dlžná suma bola vyčíslená vo výške 4.844,44 eur. Manželka odporcu sa v dohode zaviazala splatiť svoj záväzok voči VÚB, a. s. v 23 pravidelných mesačných splátkach v dohodnutej minimálnej výške 200,- eur k 25. dňu v mesiaci so splatnosťou prvej splátky dňa 25.03.2014 a poslednej splátky dňa 25.01.2016, a to na bankový účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX s variabilným symbolom 5067190921.

Podľa potvrdení VÚB, a. s. o vklade hotovosti zo dňa 25.03.2014, 25.04.2014, 26.05.2014, 30.06.2014, 22.07.2014, 20.08.2014, 24.09.2014, 24.10.2014, 28.11.2014 a 23.12.2014 (na č. I. 46 až 55 spisu)

vykonala manželka odporcu a odporca vo všetkých prípadoch vklad vo výške 200,- eur na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX s variabilným symbolom 5067190921.

Maloleté U. Š., B.. XX.XX.XXXX a T. Š., B.. XX.XX.XXXX ako oprávnené zastúpené zákonnou zástupkyňou - manželkou odporcu podali dňa 02.10.2012 u Mgr. Bernarda Janíka, súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie zo dňa 02.10.2012, čo vyplýva z exekútorskej zápisnice (na č. I. 56 spisu), a to proti povinnému: Y. Š., B.. XX.XX.XXXX na vymoženie pohľadávok u každej z oprávnených na zameškané výživné za obdobie od 01.07.2012 do 31.10.2012 vo výške 225,- eur, bežné výživné počnúc dňom 01.11.2012 vo výške 75,- eur, a to na základe exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 7C/66/2010-25 zo dňa 11.08.2010, ktorým bola povinnému uložená povinnosť platiť výživné každej z maloletých vo výške 75,- eur mesačne. Dňa 20.11.2012 vydal Mgr. Bernard Janík, súdny exekútor upovedomenie o začatí exekúcie č. k. EX 854/2012-5 (na č. I. 58 spisu), na vymoženie vyššie uvedených pohľadávok maloletých U. H. T. Š., a to na základe poverenia na vykonanie exekúcie Okresného súdu Žilina č. 5511*135070 zo dňa 06.11.2012.

Z výpisu z katastra nehnuteľností z LV č. XXXX vedeného Okresným úradom Bytča, odbor katastrálny pre k. ú. Veľké Rovné zo dňa 18.12.2014 (na č. I. 7 spisu) vyplýva, že na tomto LV v časti A LV je evidovaná stavba - rodinný dom súp. č. XXX stojaca na parc. KN-C č. XXX/X. V časti B LV sú ako bezpodieloví spoluvlastníci uvedení odporca s manželkou T. O., B.. XX.XX.XXXX, a to titulom nadobudnutia zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti č. V 303/12 zo dňa 28.03.2012 a žiadosť Z 946/12. V časti C LV je pod č. V 303/12 zapísaná zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti reg. č. 205075/Zal/2 pre ČSOB, a. s. na zabezpečenie pohľadávok z úverovej zmluvy reg. č. 205075 zo dňa 22.08.2011 v znení dodatku č. 1 zo dňa 01.12.2011 a dodatku č. 2 zo dňa 24.01.2012. Záložné právo bolo zriadené na rozostavaný dom bez súp. č. na parc. KN-C č. XXX/X v pod 1/1 a pod č. V 541/12 zapísaná zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti reg. č. 232775/Zal/1 pre ČSOB, a. s. na zabezpečenie pohľadávok z úverovej zmluvy reg. č. 232775. Záložné právo bolo zriadené na rozostavaný dom bez súp. č. na parc. KN-C č. XXX/X v pod 1/1.

Z výpisu z katastra nehnuteľností z LV č. XXXX vedeného Okresným úradom Bytča, odbor katastrálny pre k. ú. Veľké Rovné zo dňa 18.12.2014 (na č. I. 8 spisu) vyplýva, že na tomto LV v časti A LV sú evidované pozemky zapísané ako parc. KN-C č.: XXX/X - zastavané plochy a nádvorja o výmere 265 m², XXX/X - záhrady o výmere 514 m², XXX/X - záhrady o výmere 186 m² a XXX/X - zastavané plochy a nádvorja o výmere 84 m². V časti B LV je ako výlučný vlastník uvedený odporca, a to titulom nadobudnutia: kúpna zmluva č. V 59/11 zo dňa 23.02.2011, kúpna zmluva č. V 706/11 zo dňa 24.08.2011 a zápis GP č. 10/2012. V časti C LV je pod č. V 1225/12 zapísaná zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti reg. č. 205075/Zal/2 pre ČSOB, a. s. na zabezpečenie pohľadávok z úverovej zmluvy reg. č. 205075 zo dňa 22.08.2011 v znení dodatku č. 1 zo dňa 01.12.2011. Záložné právo bolo zriadené na pozemky parc. KN-C č.: XXX/X H. XXX/X v pod 1/1 a pod č. V 541/12 zapísaná zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti reg. č. 232775/Zal/1 pre ČSOB, a. s. na zabezpečenie pohľadávok z úverovej zmluvy reg. č. 232775. Záložné právo bolo zriadené na pozemky parc. KN-C č.: XXX/X, XXX/X H. XXX/X v pod 1/1.

Podľa ust. § 120 ods. 1 O.s.p., účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Podľa ust. § 136 O.s.p., ak možno výšku nárokov zistiť len s nepomernými ťažkosťami alebo ak ju nemožno zistiť vôbec, určí ju súd podľa svojej úvahy.

Podľa ust. § 154 ods. 1 O.s.p., pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Podľa ust. § 163 ods. 1 O.s.p., rozsudok odsudzujúci na plnenie v budúcnosti zročných dávok alebo na plnenie v splátkach možno na návrh zmeniť, ak sa podstatne zmenili okolnosti, ktoré sú rozhodujúce pre výšku a ďalšie trvanie dávok alebo splátok. Zmena rozsudku je prípustná od času, keď došlo k zmene pomerov.

Podľa ust. § 163 ods. 2 O.s.p., rozsudky o výchove a výžive maloletých detí a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností, alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

Podľa ust. § 62 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej len „ZoR“), plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa ust. § 62 ods. 2 ZoR, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa ust. § 62 ods. 4 ZoR, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa ust. § 62 ods. 5 ZoR, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa ust. § 75 ods. 1 ZoR, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa ust. § 75 ods. 2 ZoR, výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Podľa ust. § 76 ods. 1 ZoR, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

Podľa ust. § 77 ods. 1 ZoR, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov späť odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa ust. § 78 ods. 1 ZoR, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa ust. § 78 ods. 3 ZoR, pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Trvanie vyživovacej povinnosti rodiča k dieťaťu podľa ust. § 62 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine je limitované do času, kedy je dieťa schopné sa samo živiť. Aj keď dosiahne dieťa plnoletosť, avšak sa ďalej pripravuje na budúce povolanie ďalším štúdiom, v zásade nie je ešte schopné samo sa živiť.

Procesné zásady určujú, že pre rozhodovanie súdu je rozhodujúci stav v čase vyhlásenia rozhodnutia (§ 154 O.s.p.). Súd teda nemôže prihliadať na skutočnosti, ktoré možno očakávať alebo ktoré nastanú po vyhlásení rozhodnutia. Zákonným pravidlom pri rozhodovaní o výživnom je, že ide o plnenie v opakujúcich sa dávkach uhrádzaných neskôr za skutkových podmienok, ktoré sa v čase rozhodovania nedali predvídať. Vychádza sa z teoretického predpokladu, že sa podstatne nezmenia. V dôsledku rôznych okolností sa však reálne podmienky postupom času spravidla odlišujú od skutkových podmienok, z ktorých rozhodnutie súdu vychádzalo. Preto nie je žiaduca nezmeniteľnosť súdneho rozhodnutia vychádzajúceho z už neexistujúcich predpokladov. Jednorazová úhrada výživného sa neujala z dôvodu spotrebného charakteru vyživovacej povinnosti, neopomenuteľné je hľadisko hospodárnosti konania, keďže nie je možné, aby o každej splátke výživného rozhodoval súd osobitne. Vzhľadom na takúto konštrukciu ZoR v ust. § 78 ustanovuje osobitný mechanizmus nápravy (ktorý nemožno využiť pri iných právoplatných rozhodnutiach) pre prípady, keď sa skutkový stav odchyľil od podmienok daných pri rozhodnutí, ako výnimku zo zásady nezmeniteľnosti súdnych rozhodnutí. Rozsudky odsudzujúce na plnenie v budúcnosti splatných dávok sú prípadmi *clausula rebus sic stantibus* (výhrada, že sa nezmenia podmienky, na základe ktorých súd určil rozsah plnenia) a prostredníctvom tejto úpravy sa umožňuje prelomenie prekážky *res iudicata* na základe preukázanej zmeny pomerov odôvodnenej už uvedenými skutočnosťami. Zmenu pomerov možno vymedziť ako podstatnú a závažnú zmenu rozhodujúcich kritérií v porovnaní so skutkovým stavom existujúcim v čase predchádzajúcom rozhodnutiu súdu, ktorá môže byť na strane oprávneného, ako aj povinného, nie zmeny krátkodobého charakteru. Zmena pomerov môže zahŕňať tak zmenu pomerov na strane niektorého z rodičov (strata zamestnania, závažné ochorenie a pod.), ako aj zmenu pomerov na strane dieťaťa, najmä jeho potrieb

(vek, štúdium, zdravotný stav a pod.). Cit. ust. § 78 ods. 1 ZoR umožňuje zmenu tak vo vzťahu k súdnym rozhodnutiam (musí ísť o rozhodnutie, ktorým bola vyživovacia povinnosť priznaná, prípadne zmenená), ako aj vo vzťahu k dohodám, vzhľadom na to, že vyživovaciu povinnosť možno určiť aj dohodou príslušných subjektov, nielen rozhodnutím súdu.

Navrhovateľ sa tak návrhom v prejednávanej veci domáhal rozhodnutia súdu, ktorým by bol podľa ust. § 78 ods. 1 ZoR zmenený rozsudok Okresného súdu Žilina č. k. 30P/324/2009-119 zo dňa 24.03.2010, ktorým mala byť naposledy súdom určená vyživovacia povinnosť odporcu k nemu vo výške 140,- eur, a to tak, že by bol odporca zaviazaný prispievať mu na výživu namiesto sumy 140,- eur sumou 240,- eur mesačne, keďže doposiaľ odporcovi určené výživné v sume 140,- eur nezodpovedá jeho odôvodneným potrebám.

Medzi účastníkmi nebolo sporné, že navrhovateľ je dieťaťom odporcu a Q. O., B.. XX.XX.XXXX, čo napokon vyplýva aj z vyššie uvedených rozhodnutí Okresného súdu Žilina. Rovnako medzi účastníkmi nebolo sporné, že vyživovacia povinnosť odporcu k navrhovateľovi naďalej trvá, keďže sa navrhovateľ štúdiom na vysokej škole pripravuje na budúce povolanie, teda ešte nenadobudol schopnosť sám sa živiť (§ 62 ods. 1 ZoR).

Súd považuje za potrebné sa najskôr vyporiadať s otázkou, či tak, ako to tvrdil navrhovateľ, bola naposledy určená vyživovacia povinnosť odporcu k nemu spomenutým rozsudkom Okresného súdu Žilina č. k. 30P/324/2009-119 zo dňa 24.03.2010. Súd sa však s týmto nestotožnil a mal za to, že naposledy bola určená vyživovacia povinnosť odporcu k navrhovateľovi rozsudkom Okresného súdu Žilina č. k. 4C/71/2010-73 zo dňa 16.06.2010, a to aj napriek tomu, že rozsudok Okresného súdu Žilina č. k. 30P/324/2009-119 zo dňa 24.03.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 10CoP/44/2010-176 zo dňa 08.07.2010 nadobudol v časti určenia vyživovacej povinnosti odporcu k navrhovateľovi dňa 09.08.2010, t. j. až po tom, ako nadobudol právoplatnosť rozsudok Okresného súdu Žilina č. k. 4C/71/2010-73 zo dňa 16.06.2010, teda dňa 05.08.2010. Rozsudkom Okresného súdu Žilina č. k. 30P/324/2009-119 zo dňa 24.03.2010, ako aj rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 10CoP/44/2010-176 zo dňa 08.07.2010 bolo totiž rozhodované v čase, kedy manželstvo rodičov navrhovateľa (manželstvo odporcu a Q. O.) ešte trvalo (k jeho rozvodu došlo až právoplatnosťou rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 4C/71/2010-73 zo dňa 16.06.2010, teda dňa 05.08.2010). Teda možno mať za to, že rozsudkom Okresného súdu Žilina č. k. 30P/324/2009-119 zo dňa 24.03.2010 bolo rozhodnuté o vyživovacej povinnosti odporcu k navrhovateľovi len na čas do rozvodu manželstva rodičov navrhovateľa, a to aj napriek tomu, že tento rozsudok nadobudol právoplatnosť až po zániku manželstva rodičov navrhovateľa rozvodom. Súčasne je tiež podstatné, že rozhodnutia Okresného súdu Žilina mali svoju relevanciu v čase, kedy boli vyhlásené v zmysle cit. ust. § 154 ods. 1 O.s.p., pričom skutočnosť, že rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 10CoP/44/2010-176 zo dňa 08.07.2010 o odvolaní účastníkov proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 30P/324/2009-119 zo dňa 24.03.2010 nadobudol právoplatnosť dňa 09.08.2010, t. j. 4 dni po právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 4C/71/2010-73 zo dňa 16.06.2010, t. j. po dni 05.08.2010, nemá relevanciu. Konanie a rozhodnutie odvolacieho súdu má totiž vo svojej podstate prieskumný charakter, t. j. slúži na preskúmanie správnosti rozhodnutia súdu prvého stupňa. Tomu zodpovedá aj znenie ust. § 213 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého je odvolací súd zásadne viazaný skutkovým stavom, tak ako ho zistil súd prvého stupňa s určitými výnimkami ustanovenými v odsekoch 2 až 7.

Pokiaľ tak ide o vecné posúdenie návrhu navrhovateľa, súd sa zaoberal otázkou, či od času, kedy bolo rozsudkom Okresného súdu Žilina č. k. 4C/71/2010-73 zo dňa 16.06.2010 naposledy rozhodnuté o určení vyživovacej povinnosti odporcu k navrhovateľovi, došlo k podstatnej zmene pomerov. Túto otázku súd v zmysle vyššie uvedeného výkladu ust. § 78 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. považoval pri svojom rozhodovaní v merite veci za určujúcu.

Súd sa konkrétne v prvom rade zaoberal otázkou zmeny pomerov na strane oprávneného subjektu, t. j. navrhovateľa.

Navrhovateľ na pojednávaní dňa 26.06.2015 zdôvodňoval na priamu otázku súdu zmenu pomerov na jeho strane najmä tým, že pokiaľ bol v čase posledného rozhodnutia súdu o vyživovacej povinnosti odporcu k nemu žiakom základnej školy, v súčasnosti je študentom vysokej školy. S týmto je spojená potreba zvýšených výdavkov na cestovné, keďže základnú školu navštevoval v mieste bydliska vo Veľkom Rovnom, zatiaľ čo v súčasnosti dochádza z miesta bydliska vo Veľkom Rovnom do Žiliny, s čím

sú spojené výdavky vo výške cestovného z Veľkého Rovného do Žiliny v hodnote ceny jednosmerného lístka vo výške 0,80 eur a cestovného v rámci Žiliny mestskou hromadnou dopravou v hodnote ceny jednorazového lístka 0,45 eur, pričom výučbu má po celý týždeň. Súčasne sú zvýšené výdavky spojené s nákupom študijnej literatúry vo výške do 100,- eur za jeden semester. Rovnako sa jeho potreby zvýšili z hľadiska výdavkov na zabezpečovanie jeho stravovania, a to v dôsledku veku (pozn. navrhovateľ mal ku dňu rozhodnutia Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod spis. zn. 4C/71/2013, t. j. ku dňu 10.06.2010 vek takmer 15 rokov, toho času vek takmer 20 rokov). Stravuje sa počas týždňa 2 až 3 krát vo vysokoškolskej jedálni, pričom cena stravného za jeden obed je vo výške 1,20 eur. Taktiež sa u neho zvýšili aj výdavky so zabezpečením sezónneho oblečenia (v návrhu na začatie konania uviedol vo výške 80,- eur za letné oblečenie a 100,- eur za zimné oblečenie). Napokon navrhovateľ v návrhu na začatie konania z hľadiska zvýšených výdavkov udával zvýšené výdavky na dobíjanie kreditu na mobilné telefonovanie vo výške 15,- eur mesačne, výdavky na hygienické potreby vo výške 20,- eur mesačne, na stomatologické ošetrenia, výdavky v súvislosti s jeho pôsobením vo futbalovom klube TJ Veľké Rovné, pričom náklady na zakúpenie kopačiek, ktoré potrebuje, sú vo výške 50,- eur sezónne a taktiež výdavky spojené s úhradou poistného na jeho životné poistenie v Allianz - Slovenská poisťovňa, a. s., ktoré hradí jeho matka, vo výške 25,50 eur.

Súd tak dospel k záveru, že je možné bez ďalšieho konštatovať, že za obdobie od rozhodnutia Okresného súdu Žilina v konaní pod spis. zn. 4C/71/2010, t. j. odo dňa 16.06.2010 ku dňu rozhodnutia súdu v prejednávanej veci, t. j. ku dňu 26.06.2015, došlo nepochybne k podstatnej zmene pomerov na strane navrhovateľa, a to pokiaľ sa týka výdavkov spojených so zabezpečením jeho odôvodnených potrieb, spočívajúcej vo zvýšených výdavkoch spojených s vysokoškolským štúdiom navrhovateľa minimálne vo výške udávanej navrhovateľom, ktorú odporca nespochybňoval a ktorá sa javí súdu bez potreby ďalšieho dokazovania (§ 136 O.s.p.) ako primeraná. Ak teda na cestovné vynakladá navrhovateľ nesporne celkovo sumu 50,- eur (za cestu Veľké Rovné - Žilina a späť $2 \times 0,80 \text{ eur} = 1,60 \text{ eur}$, za cestu MHD v Žiline $2 \times 0,45 \text{ eur} = 0,90 \text{ eur}$, cca 20 pracovných dní v mesiaci $\times (1,60 \text{ eur} + 0,90 \text{ eur}) = 20 \times 2,50 \text{ eur} = 50,- \text{ eur}$; presne ako navrhovateľ uviedol v návrhu na začatie konania) a na zabezpečenie študijnej literatúry minimálne sumu 100,- eur za semester (t. j. polročne), čo súd považoval za primerané, t. j. sumu 16,67 eur ($100,- \text{ eur} / 6 \text{ mesiacov} = 16,67 \text{ eur}$), t. j. celkovo navrhovateľovi pribudli výdavky spojené s jeho štúdiom vo výške 66,67 eur mesačne, toto už len vzhľadom k naposledy určenej výške výživného v sume 140,- eur možno považovať za podstatnú zmenu pomerov na jeho strane. Rovnako vzal súd do úvahy aj to, že je nepochybne vzhľadom k veku dospelosti, v ktorom sa navrhovateľ v súčasnosti nachádza, v porovnaní s vekom pubertálnym, v ktorom sa nachádzal navrhovateľ v čase posledného určenia vyživovacej povinnosti odporcu voči nemu, že sa do istej miery zvýšili jeho výdavky so zabezpečením odôvodnených potrieb jeho osobnej hygieny. V neposlednom rade je možné považovať za výdavky spojené s uspokojovaním odôvodnených potrieb navrhovateľa (najmä s poukazom na jeho dospelosť a štúdium vysokej školy), prihliadnuc aj k všeobecne známej skutočnosti technologického rozvoja spoločnosti, aj výdavky spojené s hradením ceny služieb mobilného operátora. Na druhej strane pokiaľ navrhovateľ argumentoval zmenou spočívajúcou vo zvýšených výdavkoch spojených so zabezpečením jeho stravovania a ošatenia, súdu sa javí, že jeho potreby sa v tejto rovine podstatne zmeniť nemohli, keďže navrhovateľ v dobe posledného určovania vyživovacej povinnosti odporcu k nemu bol vo veku takmer 15 rokov, t. j. vo veku pubertálnom, v ktorom (ako je všeobecne známou skutočnosťou, § 121 O.s.p.) u ľudského jedinca dochádza k výrazným fyziologickým zmenám (rýchlejší rast, vytváranie druhotných pohlavných znakov), ktoré zmeny práve ipso facto prinášajú potrebu častejšej obmeny ošatenia a obuvi (z dôvodu rastu) a rovnako potrebu porovnateľných dávok potravy ako v dospelosti. Navrhovateľ na druhej strane v konaní neprodukoval žiadne dôkazy, ktorými by vyvrátil tieto všeobecne známe zákonitosti vývinu ľudského organizmu, z ktorých súd vychádzal pri formulovaní uvedeného čiastkového záveru, resp. nijakým spôsobom nepreukázal (neuniesol dôkazné bremeno podľa ust. § 120 ods. 1 O.s.p.), že by sa jeho výdavky spojené so zabezpečením stravovania a ošatenia podstatne zvýšili. Obdobne súd musí konštatovať, že pokiaľ navrhovateľ v návrhu na začatie konania udával výdavky spojené s jeho stomatologickými ošetreniami, v konaní nebolo navrhovateľom preukázané, že by tieto výdavky boli vynaložené v súvislosti s podstatnou zmenou jeho zdravotného stavu oproti času, kedy súd naposledy určoval vyživovaciu povinnosť odporcu k nemu, pričom je zrejmé, že stomatologické ošetrenia sú bežnou súčasťou zdravotnej starostlivosti v zásade u každého ľudského jedinca už aj v pubertálnom veku, v ktorom bol navrhovateľ, kedy súd naposledy určoval vyživovaciu povinnosť odporcu k nemu. Súčasne, ako už bolo vyššie uvedené, za podstatnú zmenu pomerov nemožno považovať ani potrebu vynaloženia výdavkov spojených so zabezpečením odôvodnených potrieb ojedinelého charakteru i keď väčšieho rozsahu. Obdobne tak možno posúdiť aj navrhovateľovu

argumentáciu týkajúcu sa jednorazového výdavku na zakúpenie notebooku v cene 560,- eur, pričom možno konštatovať, že vynaloženie takéhoto výdavku napokon navrhovateľ ani nepreukázal. Napokon, ak navrhovateľ ako výdavok spojený s uspokojovaním jeho odôvodnených potrieb uvádzal poisťné vo výške 25,50 eur mesačne na životné poistenie, súd vzhľadom na vek navrhovateľa a vo všeobecnosti do úvahy prichádzajúce záväzky a riziká osoby nachádzajúcej sa v jeho mladom veku (ktoré sa javia súdu ako takmer žiadne), súd takýto výdavok nepovažoval za výdavok spojený s uspokojovaním jeho odôvodnených potrieb, a to aj s prihliadnutím na to, že ani samotný odporca neuviedol v konaní, že má takéto poistenie, pričom podľa ust. § 62 ods. 2 veta druhá ZoR dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodiča, avšak nie len v pozitívnom zmysle, ale aj negatívnom, t. j., že má nasledovať nielen vysokú životnú úroveň rodiča, ale aj nižšiu životnú úroveň rodiča. (k tomu obdobne napr. uznesenie Najvyššieho súdu ČSR spis. zn. 5Cz 112/1965 zo dňa 03.12.1965 uverejnené v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk pod č. R 14/1966)

Vzhľadom k tomu, že vyživovaciu povinnosť k dieťaťu majú obaja rodičia súd v ďalšom skúmal, či došlo k zmene pomerov aj na strane oboch povinných rodičov, t. j. odporcu a Q. O..

Pokiaľ ide o zmenu pomerov na strane povinného odporcu, súd konštatuje, že u neho rovnako k podstatnej zmene pomerov došlo. Odporca mal totiž v čase posledného určenia jeho vyživovacej povinnosti k navrhovateľovi, súčasne okrem vyživovacej povinnosti k dcére Q. O., ktorá naďalej trvá (a doposiaľ súdom nebola zmenená naposledy súdom určená výška výživného 50,- eur mesačne, pričom odporca ako sám priznal na pojednávaní toto výživné platí len určenej výške, keďže sumu 80,- eur, ktorú začal hradiť, podľa neho nie je schopný platiť) aj vyživovaciu povinnosť k synovi Y. O., B.. XX.XX.XXXX, ktorá bola určená rozsudkom Okresného súdu Žilina č. k. 30P/324/2009-119 zo dňa 24.03.2010 v sume 180,- eur mesačne. Rozsudkom Okresného súdu Žilina č. k. 40C/144/2014-34 zo dňa 09.01.2015 však bola vyživovacia povinnosť odporcu k Y. O.Í. z dôvodu jej zániku v zmysle ust. § 62 ods. 1 ZoR zrušená s účinnosťou od 01.10.2014, t. j. s účinnosťou ešte pred podaním návrhu na začatie konania v prjednáwanej veci (dňa 23.12.2014). Na druhej strane však navrhovateľovi pribudla vyživovacia povinnosť voči dcére T. O., B.. XX.XX.XXXX, teda po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 4C/71/2010-73 zo dňa 16.06.2010. Túto vyživovaciu povinnosť sám odporca žiadal zohľadniť v sume zodpovedajúcej nákladom na jej výživu vo výške 50,- eur mesačne. Túto sumu vzhľadom k veku maloletej T. O. (takmer 5 rokov) s prihliadnutím aj na vyživovaciu povinnosť jej matky T. O. (súčasnej manželky odporcu) považoval za primeranú vyživovacej povinnosti odporcu k maloletej T. O.. V peňažnom vyjadrení tak odporcovi ubudla vyživovacia povinnosť v rozsahu sumy 130,- eur a vychádzajúc z tejto skutočnosti sa súdu javí, že u odporcu sa zmenili podstatne pomery v tom, že má možnosť, aby prispieval na výživu navrhovateľa vyššou sumou, ako bola naposledy určená súdom. K takémuto záveru však súd nemohol dospieť izolovane len vyhodnotením tejto jednej skutočnosti, pričom sa musel vysporiadať aj s ďalšími odporcom namietanými skutkovými tvrdeniami.

Pokiaľ ide o výdavky, na ktoré poukazoval v rámci svojho vyjadrenia k návrhu na začatie konania odporca, súd tieto považuje za potrebné rozčleniť do nasledovných skupín.

Prvou skupinou sú výdavky, ktoré súvisia s výživou maloletých detí jeho súčasnej manželky T. O., t. j. maloletých U. Š. H. T. Š.. Je možné nepochybne konštatovať, že odporca nemá voči týmto vyživovaciu povinnosť podľa cit. ust. § 62 ods. 1 ZoR a teda, ak z jeho príjmu sú vynakladané výdavky spojené s ich výživou, súd na tieto nemohol analogicky v zmysle cit. ust. § 62 ods. 5 ZoR prihliadať. V kontexte uvedeného je tak bez akéhokoľvek právneho významu skutková okolnosť, či otec maloletých Y.Á. Š. si plní dobrovoľne svoju vyživovaciu povinnosť k nim, alebo nie. Napokon v prípade naplnenia podmienok podľa zákona č. 201/2008 Z. z. o náhradnom výživnom a o zmene a doplnení zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení nálezů Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 615/2006 Z. z. majú maloleté U. Š. a T. Š. nárok na náhradné výživné.

Druhou skupinou sú výdavky súčasnej manželky odporcu T. Š. spočívajúce v splácaní úveru poskytnutého jej ako spoludlžníkovi (spolu s dlžníkom Y. Š.) VÚB, a. s. na základe zmluvy o úvere zo dňa 27.03.2008 splátkami vo výške 200,- eur. Keďže nejde o záväzok odporcu v kontexte prejednávanej veci súd nemohol vziať do úvahy, že z tohto dôvodu súčasná manželka odporcu nie je schopná plniť si v dostatočnej miere svoju vyživovaciu povinnosť k jej deťom (vrátane maloletej T. O.) a táto skutočnosť musí byť kompenzovaná úhradami z príjmu odporcu.

Tretou skupinou sú výdavky, ktoré uviedol odporca ako výdavky spojené so zabezpečením potrieb jeho bývania, ako aj jeho súčasnej rodiny - náklady na vykurovanie domu vo výške 1.150,- eur ročne (t. j. mesačne 95,83 eur = 1.150,- eur / 12 mesiacov), náklady na elektrinu 50,- eur mesačne, náklady na vodu 100,- eur ročne (t. j. 8,33 mesačne = 100,- eur / 12 mesiacov), 105,- eur (8,75 eur mesačne = 105,- eur / 12 mesiacov), náklady na každodenné potreby pre domácnosť, pre celú rodinu - strava, hygiena vo výške 350,- eur mesačne. Tieto odporcom udávané výdavky súd nemohol vziať do úvahy v plnom rozsahu, keďže sa zjavne týkajú všetkým piatich osôb žijúcich v domácnosti odporcu, t. j. odporcu, jeho manželky, maloletej T. O. a dvoch maloletých dcér manželky odporcu. Keďže výživné na dieťa má prednosť pred akýmkoľvek výdavkami rodiča podľa ust. § 62 ods. 5 ZoR, teda aj pred vyživovacou povinnosťou medzi manželmi podľa ust. § 71 ZoR, súd prihliadal na výdavky udávané odporcom len vo výške zodpovedajúcej podielu 1,5 osoby (odporcu a v polovici T. O., keďže k tejto má vyživovaciu povinnosť aj manželka odporcu a súčasne už súd vyššie zohľadnil u odporcu náklady na výživu maloletej T. O. v sume 50,- eur mesačne) k celkovému počtu osôb, na ktoré sa tieto výdavky vynakladajú, t. j. v rozsahu 15/50 ($1,5 / 5 = 15 / 50$). Ak súd vykonal súčet uvedených výdavkov v mesačnom vyjadrení, dospeľ k sume 512,91 eur, pričom 15/50-nám z tejto sumy zodpovedá suma 153,87 eur ($512,91 \text{ eur} \times 15 / 50 = 153,87 \text{ eur}$), ktorú súd zohľadnil pri posudzovaní zmeny pomerov na strane odporcu, resp. pri posudzovaní možnosti a schopnosti odporcu podieľať sa na výžive navrhovateľa. Treba však poukázať na to, 1/3 z uvedenej sumy 153,87 eur, t. j. suma 51,29 eur zodpovedá nie výdavkom odporcu spojeným so zabezpečením jeho osobných potrieb, ale zodpovedá plneniu si vyživovacej povinnosti odporcu k maloletej T. O.. Pokiaľ tak ide o výdavky spojené so zabezpečením potrieb bývania a domáceho stravovania odporcu, súd vychádzal z toho, že oproti dobe, kedy bola naposledy určená vyživovacia povinnosť odporcu k navrhovateľovi, sa pomery u odporcu zásadne nezmenili. V konaniach Okresného súdu Žilina vedených tak pod spis. zn. 4C/71/2010, ako aj pod spis. zn. 30P/324/2009-119 odporca totiž vypovedal, že v tom čase býval u svojej matky a na stravu a bývanie jej prispieval sumou 100,- eur. V konaní vedenom pod spis. zn. 4C/71/2010 súčasne vypovedal, že 5 až 6 krát do týždňa chodieval k svojej priateľke, ktorej prispieva na stravu sumou 50,- až 70,- eur.

Štvrtou skupinou boli výdavky odporcu súvisiace s jeho dochádzaním do zamestnania a stravovaním v zamestnaní, ktoré odporca udával v sume 100,- eur mesačne, pričom v tej istej sume tieto výdavky odporca uviedol aj v konaní Okresného súdu Žilina vedenom pod spis. zn. 4C/71/2010. Obdobne, ak odporca udával vo svojom vyjadrení k návrhu na začatie konania výdavky spojené s úhradou ceny za služby telekomunikačného operátora (za telefón) vo výške 35,- eur mesačne, súd konštatuje, že odporca tieto výdavky v konaní Okresného súdu Žilina spis. zn. 4C/71/2010 udával vo výške 50,- eur. Mesačnému rozdielu vo výdavkoch za telefón vo výške 15,- eur (menej oproti dobe, kedy bolo naposledy určené výživné odporcu k navrhovateľovi) zodpovedá celoročné poistenie vo výške 15,40 eur odporcu u jeho zamestnávateľa. Ani pokiaľ sa týka výdavkov vynakladaných odporcom na zabezpečovanie uvedených potrieb, ani v tejto rovine sa jeho pomery nezmenili podstatne.

Piatou skupinou výdavkov boli výdavky v súvislosti s hradením splátok hypotekárnych úverov, ktoré boli odporcovi poskytnuté ČSOB, a. s., teda splátok vo výške 263,02 eur a spotrebného úveru poskytnutého Prima bankou Slovensko, a. s. vo výške 5.000,- eur v splátkach vo výške 83,30 eur. Z odporcom predloženého potvrdenia ČSOB, a. s. zo dňa 21.01.2015 nevyplýva skutočnosť, či v úverových zmluvách uzavretých odporcom s ČSOB, a. s. bol odporca jediným dlžníkom a či nebola dlžníkom aj jeho súčasná manželka T. O., a to vzhľadom k tomu, že obe zmluvy o hypotekárnom úvere boli podľa výpisov z katastra nehnuteľností z LV č. 2295 a č. 7934 vedeného pre k. ú. Veľké Rovné uzavreté v roku 2011, t. j. už v čase za trvania manželstva odporcu s T. O. (dňa 02.09.2010). Rovnako súd poukazuje na to, že poskytnuté úvery v zmysle vyjadrenia odporcu k návrhu na začatie konania boli odporcom použité nielen na nadobudnutie pozemkov vo výlučnom vlastníctve odporcu evidovaných na LV č. 2295, ale aj na stavbu rodinného domu v bezpodielovom spoluvlastníctve odporcu a jeho súčasnej manželky. Je teda možné dôvodne požadovať od manželky odporcu, aby sa tiež určitou mierou podieľala na úhrade splátok týchto hypotekárnych úverov. Obdobne je tomu tak aj u výdavkov odporcu súvisiacich s poistením domu vo výške 61,07 eur ročne (mesačne zodpovedajúcej výške 5,09 eur), ako aj dane z nehnuteľnosti - stavby v bezpodielovom spoluvlastníctve odporcu a jeho súčasnej manželky vo výške 7,06 eur. Je však možné konštatovať, že v tejto rovine sa pomery u odporcu podstatne zmenili, keďže za účelom zabezpečenia svojho bývania, ako aj bývania svojej manželky a dcéry T. O. je povinný splácať splátky uvedených úverov. Tieto výdavky súd nepovažoval za výdavky podľa ust. § 62 ods. 5 veta druhá ZoR. To neplatí pokiaľ ide o povinnosť odporcu splácať splátky spotrebného úveru poskytnutého Prima bankou Slovensko, a. s. vo výške 5.000,- eur v splátkach vo výške 83,30 eur.

Napokon súd pokiaľ sa týka výdavku spojeného s prevádzkou motorového vozidla odporcu vo výške poistného na povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla vo výške 86,- eur, súd má za to, že aj v čase, kedy bolo súdom naposledy rozhodované o určení vyživovacej povinnosti odporcu voči navrhovateľovi, tieto výdavky odporca nevyhnutne vynakladal, keďže používal aj v tomto čase motorové vozidlo. Naopak, ak odporca v konaní, v ktorom bola naposledy určená jeho vyživovacia povinnosť k navrhovateľovi, poukazoval na to, že splácal leasingové splátky na motorové vozidlo vo výške 210,- eur mesačne, toho času už tento výdavok nemá a môže z takto uvoľnených peňažných prostriedkov kompenzovať svoje iné peňažné výdavky.

Z hľadiska príjmu navrhovateľa zo závislej práce, súd konštatuje, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že príjem odporcu sa od posledného rozhodnutia súdu o jeho vyživovacej povinnosti k navrhovateľovi nezmenil, a preto v tomto smere k zmene pomerov v tejto rovine na jeho strane nedošlo.

Pokiaľ sa týka otázky zmeny pomerov na strane druhého povinného rodiča, t. j. matky navrhovateľa Q. O., súd konštatuje, že od posledného rozhodnutia súdu, ktorým bola upravená vyživovacia povinnosť odporcu k navrhovateľovi, došlo k podstatnej zmene pomerov na jej strane spočívajúcej v tom, že navrhovateľ nadobudol plnoletosť, a preto ak Okresný súd Žilina v rozsudku č. k. 4C/71/2010-73 zo dňa 16.06.2010 kompenzoval vyživovaciu povinnosť matky navrhovateľa v peňažnej forme jej osobnou starostlivosťou o (v tom čase maloletého) navrhovateľa, takúto kompenzáciu už toho času nie je možné zohľadniť. Je teda zrejmé, že okrem uspokojovania bytovej potreby navrhovateľa (čo tiež v rámci plnenia si vyživovacej povinnosti matky Okresný súd Žilina v rozsudku č. k. 4C/71/2010-73 zo dňa 16.06.2010 zohľadnil), je možno považovať od nej požadovať plnenie si vyživovacej povinnosti aj v peňažnej forme, resp. v úhrade iných ďalších nákladov spojených so zabezpečovaním odôvodnených potrieb navrhovateľa. Rovnako podstatnú zmenu pomerov na strane matky odôvodňuje obdobne ako u odporcu skutočnosť, že syn Y. O. nadobudol schopnosť sám sa živiť, čím jej vyživovacia povinnosť k nemu zanikla (§ 62 ods. 1 ZoR). Možno však konštatovať, že ak súd vychádzal zo skutkového tvrdenia navrhovateľa o výške príjmu jeho matky zo závislej činnosti v čase podania návrhu na začatie konania: 430,- eur, ktorú sumu odporca nerozporoval, v porovnaní s jej príjmom v čase, kedy súd naposledy určil vyživovaciu povinnosť odporcu k navrhovateľovi, nedošlo na jej strane v tejto rovine k podstatnej zmene pomerov. Je teda možné uzavrieť, že pokiaľ sa týka zvýšených potrieb navrhovateľa vyplývajúcich z podstatnej zmeny pomerov na jeho strane, matka navrhovateľa b sa mala tiež podieľať určitou formou na ich finančnom krytí.

Zohľadniac tak všetky vyššie uvedené skutočnosti, úvahy a závery, súd návrhu navrhovateľa vyhovel čo do zvýšenia výživného na sumu 200,- eur mesačne, ktorú považoval podľa ust. § 75 ods. 1 ZoR za primeranú a zodpovedajúcu na jednej strane odôvodneným potrebám navrhovateľa ako oprávneného dieťaťa a na strane druhej možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom odporcu ako povinného rodiča, a to v súlade s ust. § 77 ods. 1 ZoR s účinnosťou odo dňa podania návrhu na začatie konania na súde, t. j. odo dňa 23.12.2014, ako to aj navrhovateľ navrhoval. Zročnosť bežného výživného súd stanovil v zmysle ust. § 76 ods. 1 ZoR tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku. Vo zvyšnej časti, t. j. v rozsahu výživného prevyšujúcom sumu 200,- eur mesačne návrh na začatie konania súd zamietol.

Súd zároveň vo výroku tohto rozsudku v zmysle ust. § 78 ods. 1 ZoR vyslovil, že týmto rozsudkom sa mení rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 4C/71/2010-73 zo dňa 16.06.2010, a to v časti určenia vyživovacej povinnosti odporcu k navrhovateľovi.

V ďalšom súd rozhodol o zaviazaní odporcu na zaplatenie zameškaného (t. j. ku dňu rozhodnutia súdu už zročného) výživného navrhovateľovi za obdobie od podania návrhu, t. j. odo dňa 23.12.2014 do 31.07.2015 (keďže k zročnosti výživného za celý mesiac júl 2015 došlo už s poukazom na súdom stanovenú splatnosť v súlade s ust. § 76 ods. 1 ZoR dňa 30.06.2015). V čase vyhlásenia rozsudku tak odporca bol dlžný navrhovateľovi výživné vo výške 437,42 eur. Súď vypočítal zameškané výživné vo výške 437,42 eur pri zohľadnení skutočnosti, že odporca mal doposiaľ súdom určenú (judikovanú) povinnosť prispievať na výživu navrhovateľa v sume 140,- eur (teda do tejto sumy už nemožno priznať zameškané výživné, keďže do tejto sumy už bola súdom odporcovi určená vyživovacia povinnosť), ktorú si medzi účastníkmi nesporne plní. Sumu 437,42 eur súď vyčíslil nasledovne:

Za obdobie od 23.12.2014 do 31.12.2014, t. j. za 9 dní tak má odporca povinnosť zaplatiť navrhovateľovi nedoplatok na výživnom v sume 17,42 eur, ktorý súď vypočítal nasledovne: rozdiel týmto rozsudkom určenej sumy výživného: 200,- eur a sumy výživného určeného rozsudkom Okresného súdu Žilina č.k.

4C/71/2010-73 zo dňa 16.06.2010: 140,- eur sa rovná sume 60,- eur. Teda zameškanému výživnému za jeden mesiac zodpovedá suma 60,- eur. Pomerná časť sumy 60,- eur za 9 dní mesiaca december 2014 sa tak rovná sume 17,42 eur (60,- eur / 31 dní mesiaca december 2014 x 9 dní dotknutého obdobia = 17,42 eur).

Za obdobie od 01.01.2015 do 31.07.2015, t. j. za obdobie celých 7 kalendárnych mesiacov sa rovná zameškané výživné 7-násobku sumy zameškaného výživného za jeden mesiac, ako bola vyššie stanovená, t. j. sume 420,- eur (7 mesiacov x 60,- eur / mesiac = 420,- eur).

Súd tak zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi zameškané výživné vo výške 437,42 eur (17,42 eur + 420,- eur), pričom odporcovi povolil toto uvedené plnenie v zmysle ust. § 160 ods. 1 O.s.p. splácať 14. mesačnými splátkami vo výške 30,- eur a poslednou 15. mesačnou splátkou za podmienok zročnosti, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Podľa ust. 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa ust. § 151 ods. 1 veta prvá O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle vyššie citovaných ustanovení O.s.p. Navrhovateľovi vzhľadom k pomeru jeho čistého úspechu v konaní, ktorý bol 20 % (navrhovateľ bol úspešný z pohľadu žalovaného zvýšenia vyživovacej povinnosti odporcu o 100,- eur v rozsahu zvýšenia 60,- eur, t. j. 60 %. Z toho vyplýva, že odporca bol úspešný v rozsahu 40 % = 100 % - 60 %, potom čistý úspech navrhovateľa 60 % - 40 % = 20 %), vzniklo právo požadovať od odporcu náhradu pomernej časti vo výške 20 % z účelne vynaložených trov konania na bránenie uplatneného práva. Keďže si však navrhovateľ návrhom právo na náhradu trov konania neuplatnil, súd mu ich náhradu nepriznal..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 O.s.p., skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,

d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2 O.s.p.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.